

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. listopadu 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Jaromíra Klubrta a Mgr. Bc. Jana Štefáčka

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, současně bytem a adresa pro doručování ██████████ starobní důchodce,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době mezi 11. a 14. hodinou dne ██████████ 2020 v dětském koutku na zahradce hotelu ██████████ v ██████████, Pardubický kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje jejího zjevně nízkého věku a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, posadil nezletilou poškozenou ██████████, narozenou ██████████, na prolézačku, stáhl jí tepláčky a spodní kalhotky pod kolena, a přestože jej nezletilá žádala, aby to nedělal, olizoval ji na přirození, přičemž uvedeného jednání se dopustil přesto, že znal její věk, neboť s ní byl v častém kontaktu vzhledem k tomu, že bydlí ve stejném rodinném domě, jako babička nezletilé,

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti a spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šesti (6) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit nezletilé poškozené** ■■■■■■■■■■, narozené ■■■■■■■■■■, trvale bytem ■■■■■■■■■■, nemajetkovou újmu ve výši ■■■■■ **Kč** za způsobené duševní útrapy.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se tato poškozená **odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních**.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku, tedy, že kolem poledne dne ■■■■■ 2020 na zahrádce hotelu ■■■■■ v ■■■■■■■■■■ posadil nezletilou poškozenou ■■■■■■■■■■, tehdy ■■■■■■■■■■ na dřevěnou prolézačku, stáhl jí tepláčky a spodní kalhotky a přestože jej nezletilá žádala, aby to nedělal, olizoval ji na přirození. Činil tak za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje jejího zjevně nízkého věku, který dobře znal, neboť s ní byl od útlého věku v častém kontaktu. Ta jeho jednání nechápala, nerozuměla jeho významu a důsledkům právě s přihlédnutím k jejímu zjevně nízkému věku a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti.
2. Obžalovaný u hlavního líčení nejdříve vyslovil ochotu jednat se státní zástupkyní o dohodě o vině a trestu, k uzavření dohody však nedošlo a obžalovaný následně u hlavního líčení využil svého práva a ve věci nevypovídal. Opakovaně však v průběhu dokazování vyslovil nesouhlas se skutkem, pro který byla podána obžaloba a opakovaně zdůrazňoval velitelské chování nezletilé, její předvádění se, lhaní a její nevhodné chování, a to opakovaně zcela nevhodným hlasitým teatrálním způsobem, když již tyto jeho projevy korespondují s jeho osobnostním nastavením, které zjistil a podrobně popsal znalec - psycholog, což je podrobně zachyceno v odstavci 24 odůvodnění rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném řízení také nejdříve využil svého práva a ve věci nevypovídal, nechtěl komunikovat ani s policejním orgánem, ani se svojí obhájkyní a vyhrožoval, že udělá peklo těm, co to na něj řekli. Poté se však rozhodl, že vypovídat bude. Ve výpovědi zdůraznil, že to, co je popsáno v usnesení o zahájení trestního stíhání, je lež. Podrobně popsal průběh předmětného dne, kdy se rozhodl, že půjde k rybníku krmit kačeny. Jeho sestra ■■■■■■■■■■ říkala babičce nezletilé ■■■■■■■■■■, aby ji s ním nepouštěla. Měl sestru poslechnout, neměl ■■■■■ na ty kačeny s sebou vůbec brát. Vypověděl, že s ■■■■■ šli k rybníku, nakrmili kačeny, poté cestou trhali šípky, neboť tato nezletilá chtěla, když její táta byl nemocný a ona ho chtěla vyléčit. Také jej žádala, aby ji vzal na koně, on ji tedy vysadil na plot a vzal na ramena. Hned se ptala, zda má peníze a chtěla tátovi koupit med. Šli spolu do prodejny, tam si koupila nejen med, ale i nějakého nanuka, on si vzal jednu plzeň a zaplatil. Ona stále chtěla jezdit na koni, neměl ji poslouchat, avšak když to chtěla, tak si ji znovu vysadil na ramena. Pořád se jej ptala, zda má peníze, pořád tomu velela, a když šli kolem hotelu ■■■■■, chtěla, aby ji shodil dolů, že jdou do hotelu, že si chce dát pohár. Proto tam vešli, poručila si pohár na baru před výčepem, potom chtěla hrát šípky, on jí i v tomto vyhověl, šípky si házeli. Jak čekali na ten pohár, šel si zakouřit ven na zahrádku a ani neví, jak se ona dostala na to hřiště. On dokouřil, vrátil se zpátky do

hotelu, [REDAKCE] tam nebyla, proto ji začal hledat. Uviděl ji, jak sedí vzadu na houpačce a houpe se. Když k ní přišel, opět mu chtěla vlézt na koně, že bude počítat do deseti, aby oběhl zahrádku s ní na koni. A tam by se měl odehrát ten incident, jak vlezla na tu přelézačku, což je takový trojúhelník. Obešli to, byly tam nějaké shnilé latě, proto jí řekl, aby šla z druhé strany. Tam jsou takové šprusle, že mu vlezou na koně. Jak tam ležela, tak jí povídá, že je celá odstrojená, měla všechno vykasané, triko měla vykasané z mikiny, bylo jí vidět břicho. I tepláky měla trochu spadlé dolů, kačenu vylezlou neměla, byly jí vidět kalhotky. On jí natáhl tepláky, oběma rukama. Ona si mu pak vlezla na ramena. Rozhodně popírá, že by jí tepláky stáhl, má za to, že na zahrádce bylo nejméně 15 lidí. Jestli se dotkl jejího těla, když jí tepláky natahoval, tak to je možné. Rozhodně však nesouhlasí s tou 185, z té se musí dostat, neboť on pouze někoho nosil na ramenou, když si to dítě poručilo, nemůže to být prcačka, není to znásilnění. S obviněním nesouhlasí, snesl by jí modré z nebe a ona z něj udělala toto.

Když odcházeli ze zahrádky, v hotelu ještě zaplatil. Cestou se ještě podívali na tu svatbu, neboť toto také chtěla a poručila si, že se chce podívat za [REDAKCE], což je její kamarádka. Tato však nebyla doma, otevřela [REDAKCE] maminka, které nezletilá sdělila, že s ním byla pro tátu na šípek, koupila tátovi med a jdou ho léčit. Obžalovaný výslovně uvedl, že tam mu to uteklo, přecenil to, přecenil své síly, protože nezletilá [REDAKCE] mamince řekla, že jí lízal kačenu. Oba se [REDAKCE] zeptali, co to řekla. [REDAKCE] jej začala polévat džusem, který jí koupil, pak jej polévala ještě vodou z bazénu. Na dotaz maminky [REDAKCE], co to říkala, odsekla, že nic, že jdou tatínkovi ještě trhat šípek. Oni poté šli zpátky na to místo, kde šípky trhali poprvé. Tam se objevil její otec [REDAKCE], který jel modrým transitem, řval na něj, že se zbláznil, že je od 10 hodin pryč, naložil [REDAKCE] s krabicí s šípky do auta a odvezl ji k babičce domů. On šel zpátky k rybníku a vrátil se ke své sestře. Uviděla jej [REDAKCE], babička [REDAKCE], přilítla k němu a vypálila mu facku, co prý [REDAKCE] udělal. On odpověděl, že toto není pravda, ať na to honem rychle zapomene. On si řekl, že se to musí nějak vyřešit, šel dovnitř do domu k sestře, přitom na něj vyběhla [REDAKCE], plácla jej, trefila jej do zadku, u toho řekla, že se to nedělá nebo něco podobného a utekla zpět k babičce. On odešel nahoru, oni to nějak řešili, on se s nimi nehodlal o ničem bavit, ať na tenhle příběh úplně zapomenou, co [REDAKCE] vymyslela. Ani jeho sestra nevěřila, že by to mohl udělat.

Ohledně poškozené obžalovaný vypověděl, že k ní má krásný vztah, věčně mu leze na ramena, byli spolu i u vody, je výbojná, průbojná, živé dítě, spekulant. Vymýšlí si a lže. Je špatně vychovaná, její rodiče jsou od sebe, špatně vyrůstá. Je panovačná, nemůže však přijít na to, jak se jí povedlo na takový nápad přijít. Už u [REDAKCE] mámy, jak tam pustila, že jí lízal kačenu, se jí na to ptali, ale ona nic. Dodal, že nezletilá [REDAKCE], když byla u babičky, v domě, kde i on bydlel, líkala nahatá po baráku. Jeho to překvapovalo, avšak její babička to nijak neřešila a jeho sestra ji posílala obléknout se. Jeho to nijak sexuálně nevzrušovalo, bral to tak, že je to malé dítě, děti jej nikdy sexuálně nepřitahovaly.

Je rozvedený, naposledy žil a bydlel u partnerky ve [REDAKCE], do roku 2010. Od té doby měl příležitostnou sexuální partnerku, jej jméno však nechce říkat. V [REDAKCE] 2019 jej propustili z výkonu trestu z [REDAKCE] a od té doby žádnou sexuální partnerku neměl.

4. Obhajoba obžalovaného je však provedeným dokazováním spolehlivě vyvrácena a jeho popření skutku, tvrzení, že si to [REDAKCE] vymyslela, zůstává osamoceno. Zásadním přímým uštědčujícím důkazem je výpověď nezletilé [REDAKCE], narozené [REDAKCE], jejíž výpověď učiněná v přípravném řízení byla za splnění podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu přehrána u hlavního líčení, neboť o výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení byl pořízen obrazový a zvukový záznam. Nezletilá byla před započetím výsledku poučena přiměřeně svému věku, zejména bylo zdůrazněno, že musí vypovídat pravdu. Ohledně obžalovaného vypověděla, že tento je poslušný, poslouchá ji, když mu řekne, skoč ze stupínku do bazénu, on to udělá, hraje si s ní, dělá jí letadlo. Potvrdila, že ona do [REDAKCE] jezdí za tátou, ten se stěhoval a musela dvě noci spát u babičky. Skutek časově zařadila na sobotu předmětného víkendu, tedy [REDAKCE] 2020.

Opakovaně v průběhu výsledku zdůraznila, že ■■■■ ji poslouchá na slovo. Babička jí dovolila, aby šla s ■■■■ na kačenky. Ona chtěla koupit vajíčko, tak jí koupil vajíčko. Pak ji napadlo, že půjdou do hospody, tak šli do hospody. Ona si tam dala pohár a on snad nějaký čaj s vínem. V hospodě byli nějakí lidé, ale na hřišti nikdo jiný nebyl. Ona si dala ten pohár a ■■■■ šel mluvit s nějakou paní, ona ho tam viděla a tak utíkala ven, hrát si na hřiště. On se lekl a hledal ji, ona na něj křičela, aby šel k ní, on přišel a pak chtěla, aby ji povozil na koníkově. Chtěla povozit na krku. Vylezla na takovou dřevěnou prolézačku, která byla na tom hřišti, vylezla asi na 3 – 4 stupínek, on si stoupl zády k prolézačce, sedla si mu na krk a pak ji vozil na koníčka. Nezletilá zároveň vše demonstruje na panenkách a přitom vypovídá a postupně popisuje děj. Poté ji odnesl zpátky k prolézačce, ke které se on postavil čelem, ona si na ni přešla a seděla asi na čtvrtém stupínku prolézačky. ■■■■ jí svlékl kalhoty a kalhotky, svlékl jí to najednou pod zadek a pak ji takto lízal kačenu. Nezletilá předvádí zcela nezpochybnitelným a nezaměnitelným způsobem svým jazykem, jak obžalovaný lízal. Měla na sobě růžové tepláky bez knoflíků na tkaničku, pod nimi měla kalhotky. Opakovaně předvedla a popsala, že ji ■■■■ držel svými rukama pod jejím podpažím, nohy měla dolů, sklonil hlavu a lízal jí kačenu jazykem. Ví, že jí jazykem lízal na kačenu, pohyboval jazykem nahoru a dolů. Ona mu řekla, nech toho, ale on to pořád dělal, říkala mu to asi 2x za sebou. Pak přestal a oblékl ji. Oblékl ji na té prolézačce, málem spadla, ale chytla se a pak šli zaplatit. Neví, jak dlouho to lízání trvalo, ale trochu krátce. Jí se to nelíbilo, nechtěla to. ■■■■ jí říkal, že mu hrála kačena na tom krku, a proto ji lízal. U prolézačky jí poté řekl, že to nesmí nikomu říkat. Pak šli ještě k tetě ■■■■ neboť tam chtěla jít za ■■■■. Tato nebyla doma, byla u babičky. On ji ■■■■ takhle poslechne, když někam chce jít. Ona ■■■■ řekla, že jí ■■■■ lízal kačenu, ■■■■ to slyšel, ■■■■ na to něco řekla, ale už neví co. Pak šli natrhat tátovi šípky, přijel tam táta, zlobil se a říkal, aby jela domů. ■■■■ do auta nevzal. Ona řekla i tátovi, že jí ■■■■ lízal kačenu, pak jeli k babičce, té to řekla taky, babička se lekla, začala brečet. Ještě ten den ■■■■ přišel do dveří u babičky, byla u toho i teta ■■■■ a ona mu říkala, že jí lízal kačenu. On říkal, že to není pravda. On jí lhal. Pak to řekla mamce, a ta pak taky začala brečet. Nezletilá popsala, že když jí ■■■■ lízal kačenu, tak ji to malinko lechtalo, nebolelo ji to. Popsala a na sobě a na panence opakovaně v průběhu výsledku předvedla, že kačena je místo, kde čůrá. Celému tomu dole říkají kačena. ■■■■ ji lízal na kůži nad tím místem, kde se čůrá, ne přesně v tom místě. Předvedla to i na sobě. Na břišku ji nelízal.

5. Výslech nezletilé poškozené se uskutečnil dne ■■■■ 2020 a trval od 10:15 hodin do 11:45 hodin. Nezletilá dlouhou dobu držela pozornost a sled událostí předmětného dne popsala prakticky ve shodě s výpovědí obžalovaného. Avšak zcela plynule a bez zaváhání zařadila do událostí předmětného dne i svůj zcela „netradiční a výjimečný zážitek“ na prolézačce, který podrobně konzistentně popsala, když její předvádění pohybů jazykem obžalovaného a lokalizaci místa na vlastním těle a na demonstračních panenkách nikoho nenechává na pochybách o průběhu skutku a jednání a pocitech zúčastněných aktérů – jednoho dospělého a zcela v této oblasti neznalé holčičky. Opakovaně předvedla na jakém místě a jakým způsobem se skutku obžalovaný dopustil, když potvrdila – také ve shodě s obžalovaným, že tento ji poslouchá na slovo, ráda si s ním hraje, koupí jí všechno co chce. Zdůraznila, že na hřišti nikdo jiný nebyl a ona chtěla, aby ji obžalovaný vozil na ramenou. Popsala dřevěnou prolézačku, na které jednak nasedala na krk obžalovanému, a jednak z něj poté, co ji povozil, i vysedla. A právě v této chvíli mělo dojít k svlečení tepláčku a kalhotek a pohybům jazyka na přirození nezletilé poškozené. Rozhodně nešlo o oblékání nezletilé před jejím vysazením na ramena a nechtěnému či letmému doteku obžalovaného na odhaleném břiše nezletilé. Tato předvedla a jednoznačně popsala, že jí obžalovaný aktivně stáhl oblečení a lízal ji na přirození. Trvalo to trochu krátce a vůbec nerozuměla otázce, jaké to bylo. Sdělila, že se jí to nelíbilo, nechtěla to, opakovaně toto sdělila obžalovanému, který nepřestal hned napoprvé. Nezletilá dokonce sdělila důvod, pro který toto obžalovaný dělal, který jí obžalovaný sdělil, a to, že ho hrála jeho kačena, že ji má teplou, proto to udělal a že to nesmí nikomu říkat.

6. S ohledem na zásadní důležitost jednoznačně usvědčující výpovědi nezletilé [REDAKCE], byla její výpověď podrobena pečlivému zkoumání a to jednak s přihlédnutím ke skutečnostem, se kterými se svěřila dalším osobám, jak těmto popsala jednání obžalovaného, včetně časových souvislostí, i s přihlédnutím k závěrům učiněným znalkyní, která zkoumala nezletilou [REDAKCE] zejména z psychologického hlediska, i s přihlédnutím k jejímu věku, mentálnímu nastavení a vyjadřovacím schopnostem.
7. O správnosti a úplnosti zápisu, ke způsobu, jímž byl výslech nezletilé poškozené prováděn, jakož i ke způsobu, jímž vyslýchaná osoba vypovídala, byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE], pracovnice Orgánu sociálně právní ochrany dětí ve [REDAKCE]. Tato popsala osoby, které se výslechu účastnily, což odpovídá zapsané přítomnosti v protokolu a dle jejího názoru byl výslech proveden přiměřeně věku nezletilé, i otázky byly kladeny tak, aby jí rozuměla, o čemž se vyšetřovatelka ujistovala a ujistovala se i v odpovědích, zda nezletilá rozumí otázce. [REDAKCE] na použitých pomůckách znázorňovala určitá místa spontánně. Na konci výslechu bylo vidět, že je unavená, když všechny strany dostaly možnost kladení otázek. Tato zjištění si ostatně soud mohl ověřit při shlednutí obrazového a zvukového záznamu, když s přihlédnutím k věku, je nezletilá poškozená bystrá a výřečná, dokáže popsat prožité události a několikrát usměrní vyšetřovatelku, aby její výpověď správně pochopila a zapsala. Nezletilá popsala průběh předmětného dne prakticky ve shodě s obžalovaným, na jeho společnost se těšila, chtěla s ním trávit čas, měla jej ráda, brala jej jako kamaráda, plnil prakticky veškerá její přání, proto jí toto partnerství naprosto vyhovovalo. Popis jejího zcela nevšedního zážitku, zcela se vymykajícího ze zážitků minulých, však také popsala naprosto věrohodným a přesvědčivým způsobem, toto předvedla na sobě i panenkách, opakovaně. Do jejího výslechu nebylo zasahováno nevhodně, či návodně.
8. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a výslechu znalkyně [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že nezletilá [REDAKCE] je nyní [REDAKCE] zdravá dívka a psychologické výsledky nevykazují žádné známky narušeného vývoje, nejde o dítě s prožitky citové a emoční deprivace. Rozumové schopnosti jsou situovány do pásma vyššího průměru až nadprůměru. Svědkyně je schopna v zásadě správně vnímat své prožitky, tyto si zapamatovat a později prožítý děj bez potíží reprodukovat. Znalkyně hodnotila [REDAKCE] jako pohotové, bystré a učenlivé dítě – vše ji živě zajímá, má velmi dobrou paměť, včetně zapamatování si detailů. Větší pozornosti přirozeně a intuitivně věnuje událostem neobvyklým, novým, nápadným či pro ni nesrozumitelným. Tyto události či jejich dílčí dějové sekvence v ní vzbuzují intenzivní emoční prožitky, více se jimi na rozumové úrovni zabývá, hodnotí je. Má potřebu o nich hovořit, pochopit je, či vysvětlit. Poměrně spolehlivě je ukládá do paměťových okruhů - jejich trvalost bývá posilována opakovaným retrospektivním oživováním při přemýšlení či při jejich reprodukování. Svědkyně je schopna si zapamatovat a následně popsat to, co osobně viděla, slyšela a prožila. Vývojová úroveň jejího myšlení odpovídá fázi konkrétně názorových logických operací. Není schopna chápat či vytvářet myšlenkové abstrakce a bez osobního prožitku nebo bez cíleného ovlivnění druhé osoby, není schopna konstruovat složitější dějová schemata, tyto si v prakticky nezměněné podobě pamatovat a opakovaně reprodukovat. Diagnosticky významné sklony ke lhavosti, tedy k častému, záměrnému a účelovému zkreslování reality (zejména ve svůj prospěch), nebyly u [REDAKCE] znalkyní zjištěny. Tato je schopná dobře se orientovat v pojmech pravda a lež, tyto rozpoznat a od sebe odlišit. Vzhledem k věku u ní lze předpokládat přítomnost některých fabulací (tedy neuvědomovaných smyšlenek na podkladě dětské fantazie, obrazotvornosti a iluzí), které může situačně zasazovat do reality. Většinou jde o konstrukty infantilně naivní, tedy rozpoznatelné. Nejedná se o vědomou deformaci reality. [REDAKCE] se může dopouštět i méně významných dětských lží, kterými se snaží vyvinut z prohřešku, ochránit své zájmy, sociální status, a především své nezralé ego. Jde o jev zcela běžný u dětí mladšího školního věku. Znalkyně nevylučuje sklony k občasnému přehánění, čímž může vyjadřovat intenzitu svého prožitku nebo poutat pozornost. Znalkyně vyloučila, že by touto cestou chtěla nezletilá získat pozornost. Ona má svůj dětský repertoár, kterým si pozornost získává a jí se v tom velmi dobře

daři. Znalkyně opakovaně zdůraznila, že nezletilá by si tento průběh děje sama nebyla schopna vymyslet, protože to neodpovídá uvažování dítěte jejího věku, které sexualitu nezná, vůbec ji nezajímá, s tímto se neseskala. V případě inkriminovaného skutku však znalkyně nezjistila ani ovlivnění [REDAKCE] jinou osobou, případně snahu [REDAKCE] ublížit obžalovanému. [REDAKCE] měla, a do jisté míry stále má, k obžalovanému vytvořený pozitivní, přátelský vztah a důvod jeho jednání nechápe. Spíše na intuitivní úrovni rozpoznala jeho nevhodnost, abnormálnost a amorálnost. Výpověď [REDAKCE] znalkyně z forenzně psychologického hlediska hodnotí jako plně věrohodnou, jde o reprodukci skutečně prožitých událostí. [REDAKCE] se svěřila krátce po události několika osobám a popis události se opakovaně shoduje i s výpovědí na policii a před znalkyní. [REDAKCE] je schopná své prožitky velmi dobře popsat, skutek zařadit místně, časově i personálně do uceleného rámce. Její výpovědi jsou konzistentní, jednotlivé dějové sekvence na sebe logicky navazují, podporují se a doplňují. Dobře popisuje chování obžalovaného, vlastní pocity a reakce. V jejím sdělení znalkyně nenalézá rozpory či nelogismy podpořené fabulacemi či jiné iracionální prvky. Na požádání byla schopna podat vysvětlení a doplnění. [REDAKCE] nemá žádné sexuální zkušenosti, o erotiku a sex ve svém věku neprojevuje zájem. Případný návod či nápodoba sexuálního chování jiných osob a následné osobní ztotožnění se s ním považuje u svědkyně za nepravděpodobné. Poškozená obžalovaného nevnímala jako dospělou autoritu, respekt vůči němu měla slabý, měla k němu vytvořený kamarádský vztah.

Znaleckým vyšetřením nezletilá [REDAKCE] znalkyně nezjistila žádné vážné narušení jejího psychického vývoje. Její aktuální psychický stav hodnotí jako zcela kompenzovaný, nepoznamenaný škodlivým jednáním obžalovaného. Znamky psychotraumatického prožitku u [REDAKCE] potvrzeny nebyly. Pokud se vyšetřovaný skutek stal tak, jak poškozená popisuje, jednalo se o jednorázový negativní emoční a fyzický zážitek. S tímto se dívka svěřila své rodině, u které našla podporu a ochranu. Prožitky sexuální ataky ze strany blízkého člověka ji přechodně emočně destabilizovaly, způsobily jí zklamání a pocity, že s ní nebylo zacházeno v souladu s jejím dosavadním poznáním a očekáváním. Poškozená získala předčasný, negativní zážitek sexualizovaného chování, kterému nerozuměla a který pocítovala jako silně nelibý a dehonestující. Na obžalovaného se zlobila, jeho chování pro ni bylo nepochopitelné, bizarní. [REDAKCE] věrohodně projevila obavy, zda ji nikdo na hřišti s [REDAKCE] neviděl „to by se mi smáli, doufám, že to nikdo neviděl“. Při další návštěvě u otce se u ní, po příjezdu do domu babičky, projevila úzkostná nejistota a strach z osoby obžalovaného – [REDAKCE] se ujišťovala, zda není v domě přítomný. Z výsledku psychologického vyšetření vyplývá, že se nezletilá s událostí zdravě a bez větších problémů vyrovnala. Racionálně si vyhodnotila, že „[REDAKCE] udělal chybu“, vyřadila jej ze skupiny pro sebe významných a důvěryhodných osob. Věří, že se [REDAKCE] napraví a už „tohle nebude nikomu dělat“. Lze se dle znalkyně domnívat, že u [REDAKCE] nedojde k narušení jejího osobnostního vývoje, včetně vývoje morálního a sexuálního. Dívka je poměrně odolná, prakticky zaměřená, inteligentní a sebevědomá. Je schopná se s událostmi vyrovnat prostřednictvím racionálního vyhodnocení a za pomoci přirozených obranných psychických mechanismů. Znalkyně však nevykloučila, že zejména v období dospívání by se jí tento negativní zážitek mohl vrátit a způsobit potíže.

Bezprostřední reakce [REDAKCE] na jednání obžalovaného byla zcela přiměřená okolnostem. Způsob odpovídal jejímu věku, rozumové a mravní vyspělosti. Byla překvapená a následně na obžalovaného rozzlobená. Při první příležitosti se se zážitkem svěřila známé dospělé osobě – matce kamarádky. Poté vše sdělila babičce, otci a později matce a měla i zdravou kuráž si to vyříkat s obžalovaným. Svěřila se v bezpečném prostředí známým lidem, kterým důvěřovala, těžko očekávat, že by se musela hned svěřit zcela cizím lidem či číšníkům v restauraci. [REDAKCE] důvodu jednání obviněného nerozuměla pro svoji nevyzrálost. Byla však schopna toto správně ohodnotit jako nesprávné, podivné, nenormální.

9. V kontextu se závěry znalkyně soud považuje za důležité zdůraznit, kterým osobám a jakým způsobem se nezletilá poškozená se svým nevšedním zážitkem svěřila. První osobou byla

maminka její kamarádky, kterou chtěla navštívit a svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že předmětného dne v sobotu k nim přišla [REDAKCE] s obžalovaným a [REDAKCE] se ptala, jestli je doma [REDAKCE]. Tato byla u babičky. Mluvila spíše [REDAKCE], vyprávěla, kde všude byli, že krmili kačeny, že sbírali šípky pro tátu, který je nemocný, že byli v hotelu, že měla pohár, nanuka, kinder vajíčko. A jak tam takhle stála u stolu, říkala, že jí lízal kačenu. Ona z toho byla v šoku. Svědkyně věděla, že [REDAKCE] mluví o obžalovaném, neboť se ptala, kdo. Ona ukázala na obžalovaného a prstem ukázala na své přirození a říkala „tady“. Obžalovaný nic neříkal, usmíval se, ani [REDAKCE] nebyla smutná, působila normálně. Vybavuje si, že když přišli, tak obžalovaný nesl [REDAKCE] na zádech. V přípravném řízení dodala, že obžalovaný se tomu jen šklebil a říkal, že to asi jak jí nesl na zádech, že si [REDAKCE] jen myslí, že jí lízal kačku. Svědkyně potvrdila, že [REDAKCE] obžalovaného polila nějakou limonádou, na další excesy si nepamatuje. [REDAKCE] s obžalovaným odcházela dobrovolně a ona hned potom volala jejímu otci. Jí přišlo divné, že se obžalovaný jen tak usmíval a nic jiného na to neřekl, s obžalovaným si vyká, chováním je takový bláznivý.

10. Další osobou, které nezletilá poškozená jednání obžalovaného popsala, je její babička, svědkyně [REDAKCE]. Tato potvrdila, že bydlí s obžalovaným v jednom domě, zná jej 10 let, nikdy s ním problém neměla, i [REDAKCE] jej měla ráda, byli spolu kamarádi, jezdili spolu i na vodu. Vždy se ke všem choval slušně, pokud by mu [REDAKCE] řekla, skoč z balkonu, tak on skočí, protože udělá všechno. Toho dne se její syn, otec [REDAKCE], stěhoval a ona byla s [REDAKCE] na zahradě. Obžalovaný chtěl jít krmít kačeny, chodí tam pořád a [REDAKCE] chtěla jít s ním. Ona neviděla důvod, proč by ji neměla pustit. Věří také tomu, že když nezletilá řekla obžalovanému, že chce jít do města nebo že chce ten pohár, tak on je tak hodný a udělal, co po něm chtěla. Odpoledne jí potkal tatínek a přivezl ji domů, a když ji vysadil, tak jí [REDAKCE] řekla, že jí [REDAKCE] lízal kačenu. Slyšel to i její syn, otec [REDAKCE]. Nemohla to pochopit, ptala se, kde se to mělo stát, odpovídala, že v pivovaru a jí došlo, že myslí hotel [REDAKCE]. Popsala, že ji měl vozit na koni, že se to stalo na nějakých dřevěných špruslích a předvedla jí na sobě, takhle mi stáhl kalhoty a lízal mi kačenu. Když vyšla na zahradu, řekla obžalovanému, co to udělal a dala mu facku. On na to řekl, že nic neudělal. Ještě později obžalovaný za nimi přišel, [REDAKCE] se ptal, co to říká a [REDAKCE] ještě vstala a řekla: „Udělal jsi to, [REDAKCE] jojo [REDAKCE].“ Svědkyně vypověděla, že sama tomu nemůže uvěřit, k obžalovanému jí to vůbec nejde, na druhou stranu musí říct, že [REDAKCE] jí nikdy ve větších věcech nelhala. Třeba když byla menší, snědla čokoládu pod stolem a pak to zapřela, ale v důležitých věcech určitě nelže. [REDAKCE] má ráda pozornost, stydlivá není, když jí o svém zážitku říkala, nebyla zkroušená, nebyla v šoku, ale věděla, že se stalo něco špatného, že se něco takového nedělá. Svědkyně potvrdila, že když byla nezletilá tříletá, tak je možné, že seděla na židli v noční košilce a mohla jí být vidět kačenka. Určitě však nechodila nahatá, když jí bylo [REDAKCE] let.
11. Další osobou, které se nezletilá se svým zážitkem svěřila, byl její otec [REDAKCE]. Tento v procesním postavení svědka vypověděl, že toho dne byla dcera venku s obžalovaným a on při projíždění je zahlédl u šípkového keře. Zastavili u nich a obžalovanému vyhuboval, že už ve 12 hodin měli být na obědě. Emmu vzal do auta a dovezl ji k jeho matce. Když vystupovala z vozidla, tak mu řekla: „Tati, [REDAKCE] mi lízal kačenu.“ Takto se to dozvěděl, byl z toho v šoku, jeho matka byla u toho, slyšela to, začala se klepat. Dceři věří na 100 procent, takovou věc by si nevymyslela. S [REDAKCE] o tom nikdy nemluvil, ví, že z toho hotelu šli k [REDAKCE], které to [REDAKCE] také řekla. S [REDAKCE] to nikdy nerozebíral, neměl na to odvahu, nechtěl vůbec vědět, co si ten dobytek dovolil. Zprostředkovaně ví, že se to mělo stát v tom hotelu na náměstí, kde jí stáhl kalhoty i kalhotky. [REDAKCE] ráda budí pozornost dospělých, je to živel, ráda komunikuje s lidmi, [REDAKCE] nelže, učí se dobře, i s dětmi v kolektivu vychází dobře. Drobně zalhala ohledně snědeného bonbonu či sušenky, ale pak se přiznává. Obžalovaný se neumí chovat, zná jej asi 15 let, dříve se převlékal za ženskou, nosil podprsenky, tanga, šaty, ukazoval přirození na návsí. O jeho soukromí moc neví, avšak má za to, že dlouho neměl žádnou partnerku.

12. Další osobě, které nezletilá svůj zážitek popsala, byla její matka [REDACTED]. Svědkyně zdůraznila, že obžalovaného vůbec nezná, v životě jej neviděla. V neděli [REDACTED] přivezl její otec, předali si ji, tento jí nic neřekl. Když přišli nahoru tak jí [REDACTED] řekla, že jí musí něco říct. Chovala se tak, že jí chce říct nějakou zakázanou věc. Řekla jí, že jí [REDACTED] lízal pipinu. Ona se jí ptala, zda je to nějaký malý kluk, ona jí řekla, že ne, že to je dospělý. Šla dceru zrovna koupat, vysvěkla ji a tam se jí ptala, jestli nedošlo k něčemu víc a ona ji popsala, že ne, že pouze toto, že ji měl vozit na krku a ptal se jí, jestli jí dře kačenka nebo něco v tom smyslu. Přirození říkají pipina nebo kačenka. Mělo se to stát, když se šli projít na kačenky a mělo se to stát v hospodě na hřišti. Svěřila se jí, že toto řekla tátovi, babičce a ona se následně dozvěděla, že ještě nějaké paní [REDACTED]. Další informace z ní netahala, nezletilá poté šla na výslech a svěřovala se postupně. Telefonovala s babičkou [REDACTED], která ji sdělila, že jí to nechťeli říkat, že chtěli počkat, až jí to [REDACTED] řekne sama a aby s tím ona nějak naložila. Dceři i v průběhu výslechů řekla, že to je vážná věc, že by to byl strašný průšvih, pokud by lhala, že by tímto někomu mohla zničit život, avšak nezletilá si za tím stojí a ona jí věří. V důležitých věcech nezletilá nelže, jsou to jen pitomosti, kdy zapře, že snědla sušenku. [REDACTED] není příliš citlivá, znovu už věc neprožívá, někdy se ptá, proč to [REDACTED] udělal, proč nemůže jezdit do [REDACTED] avšak žádný negativní vliv tento zážitek na ní neměl. Věc si však pamatuje a je otázkou, co se bude dít do budoucna, jak se bude stavět ke vztahům a podobně.
13. Z výpovědí svědků, které jsou podrobně rozebrány v odstavcích 9 – 12 odůvodnění rozsudku je zjevné, že nezletilá poškozená se svěřila prvé známé osobě, kterou byla maminka její kamarádky, poté v bezpečném prostředí své babičce a svému otci a po příjezdu domů i své matce. Všem osobám popsala způsob jednání a chování obžalovaného prakticky totožně, neměnně, což zcela zapadá do kontextu zjištění učiněných ze znaleckého posudku rozebraného v odstavci 8 odůvodnění rozsudku. Také způsob a vnější projevy nezletilé při sdělování „netradičního a výjimečného zážitku“ zcela odpovídají závěrům, které učinila znalkyně ohledně naprosté neznalosti v oblasti sexuální a pokud obhajoba namítá, že „nezletilá nebyla traumatizována, nebylo na ní nic vidět, působila spokojeně“, tak tyto projevy jsou naprosto normální reakcí poškozené jejího věku, rozumové vyspělosti a mentálních schopností a adekvátně odpovídají reakci na situaci v sexuální oblasti, které poškozená naprosto nerozumí a doposud se s ní nesetkala.
14. U hlavního líčení byli vyslechnuti provozovatelé hotelu [REDACTED]. Svědkyně [REDACTED] potvrdila, že obžalovaný tam byl dne [REDACTED] 2020 s nějakým dítětem. Pán mluví strašně nahlas, byl tam strašný řev. On si dal grog, džus a pak chtěl pro malou pohár, což začal na servírku vykřikovat. Ona udělala ten pohár a zase ten pán křičel, že se mu malá ztratila. Ona mu řekla, že bude určitě na hřišti, on ji našel, vrátili se, dopili, zaplatili a odešli. Ona byla většinou v kuchyni, z kuchyně na hřiště není vidět, protože jsou tam keře, ale na zahrádce seděly ob dva stoly, než začne dětské hřiště, nějaké babičky. Dva stoly nejbližší tomu hřišti byly prázdné, ze zahrádky na hřiště vidět není, pokud by seděly u těch posledních stolů, tak tam třeba ano, ale zepředu tam vidět není. Pokud by stála s dítětem u dřevěné prolézačky vzadu, tak by na místo, kde seděly ty důchodkyně, neviděla. Vyúčtování prováděla její sestra, útratu zaplatil obžalovaný a neví nic o tom, že by tam [REDACTED] něco zašpinila.
15. Obdobně vypovídá další provozovatelka hotelu [REDACTED], která ve své svědecké výpovědi potvrdila, že obžalovaného viděla v restauraci poprvé v životě. Předmětného dne [REDACTED] 2020 přišel obžalovaný s holčičkou, objednali si grog, džus, pohár, na který museli čekat. Na zahrádce byly obsazeny 2 stoly, kde seděly babičky, a měla lidi v hospodě, proto si jich moc nevšimla. Obžalovaný byl kapku hlasitý, když se ptal, kdy bude pohár a je si jista, že holčička zmrzlinou neházela, nedělala nepořádek, pohár normálně jedla. Nepamatuje se, že by obžalovaný holčičku hledal, že by mu někde vyběhla. Uspořádání stolů na zahrádce je stále stejné, k žádné změně nedošlo. Vzpomíná si pouze na babičky, které seděly na zahrádce. Uvnitř hotelu seděli cizí lidé.

16. Předmětného dne přijel do hotelu za manželkou i svědek [REDAKCE], který obžalovaného zná pracovně, když jako příslušník policie jezdil k případům, které se týkaly obžalovaného - tento měl nějaké problémy s bratrem. Obžalovaného viděl sedět u stolku za barem, tento na něj začal pokřikovat a vedle něj seděla blondátá holčička. Bylo vidět, že se znají, měla k němu normální vztah, jako k nějakému strejdovi. Když se vracel, tak holčička už tam nebyla, on vešel hned do kuchyně. Pamatuje si, že obžalovaný říkal, že ji půjde hledat a obsluha mu říkala, jestli není na zahrádce. On se tam již déle nezdržoval. Na zahrádce se musí vyjít na chodbu hotelu a zadem se projde na venkovní zahrádku a přes ni na venkovní zahradu, kde jsou prolézačky a klouzačky, vše je kryté živým plotem, takže tam není tolik vidět. Na zahrádce je stejný počet stolů jako dříve, i prolézačka je pořád stejná, žádné rekonstrukce tam neproběhly, jen plastovou skluzavku dali pryč. Svědek vypověděl, že na zahradě hotelu je pouze jedna prolézačka, která je zachycena na fotodokumentaci z ohledání místa činu. Plot je vysoký 120 – 130 cm, zahrádka je vyvýšená, a pokud se někdo soustředí, tak na prolézačku může vidět. Nejbližší stůl k prolézačkám je asi 10 metrů.
17. Popis místa skutku, v korespondenci s tvrzeními výše slyšených svědků (viz odstavce 14 – 16 odůvodnění rozsudku), je zachycen v protokolu o ohledání místa činu, když toto je podrobně zachyceno na pořízené fotodokumentaci ze dne [REDAKCE] 2020 a [REDAKCE] 2020, když ještě podrobnější fotodokumentace, zejména se zdůrazněním výhledových poměrů od stolů k prolézačce byla pořízena dodatečně dne [REDAKCE]. 2021, což je prakticky totožné období s ohledem na vegetační stav rostlin jako v době posuzovaného skutku. Za pozornost skutečně stojí dřevěná prolézačka s jedním poškozeným stupínkem, když je vidět bujnou vegetaci, přes kterou jsou výhledové poměry na prolézačku od stolů na zahrádce, ale i v opačném směru značně omezené, když prvé dva stoly, které byly blíže k dětskému koutku, nebyly v době skutku obsazené.
18. U hlavního líčení byly také shlednuty kamerové záznamy zajištěné z kamer hotelu [REDAKCE] v [REDAKCE] předmětného dne [REDAKCE] 2020. Z těchto je zřejmé, že v čase 12:25 přichází hlavním vchodem do hotelu obžalovaný s nezletilou [REDAKCE]. Poté je vidět jejich pohyb mezi restaurací [REDAKCE] a zadní zahrádkou restaurace, když jejich odchod hlavním vchodem směrem na náměstí je zaznamenán v 13:33 hodin. Kamerové záznamy korespondují s popisem události tak, jak jsou zachyceny ve výpovědích obžalovaného a nezletilé poškozené.
19. Ohledně chování a projevů nezletilé [REDAKCE] ve školním kolektivu byly vyslechnuty osoby, které s ní na zcela jiné půdě, nikoli v kruhu rodiny a příbuzných, přicházely do kontaktu. Vychovatelka ve školní družině [REDAKCE] ve svědecké výpovědi potvrdila, že nezletilou [REDAKCE] která navštěvovala první třídu, zná, v družině je však celkem 30 žáků. Jevila se jako veselá holka, šikovná děvče, ve škole problémy neměla, ve školní družině však bylo v kolektivu znát, že je [REDAKCE] jedináček. Nejdříve s dětmi nechtěla být, právě tímto na sebe upozornila už v [REDAKCE] že chtěla být sama, byla takto spokojená, sama se zabavila u stolečku. Nestihla [REDAKCE] za necelé 2 měsíce poznat důkladněji, potřebuje pozornost jako každé dítě, lhala běžně tak, jako všechny děti, může to být reakce na nový kolektiv, že mají strach apod. S matkou nezletilé [REDAKCE] řešila chování nezletilé, avšak toto řešila i s jinými rodiči, když v první třídě toto není nic výjimečného. V následujícím školním roce již nějakým způsobem dozrála, všechny děti ve třídě se srovnaly a dozrály a kvůli problémovým chlapcům, mají asistentku. S předmětnou událostí se jí [REDAKCE] nesvěřila, pozorovala však, že po této události byla jiná, zakřiknutá. Rozhodně se neprojevovala výstředně, nechtěla být středem pozornosti a ani si nemyslí, že by byla v kolektivu vůdčí typ.
20. Třídní učitelka nezletilé [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE] sdělila, že nezletilá je normální zdravé dítě, je živější, energická, šikovná, žádné výchovné problémy s ní nejsou, je bystrá, má přehled. S ohledem na to, že byla prvňáčka, je jasné, že i ona se musela adaptovat, byla divočejší, podobně jako ostatní děti. [REDAKCE] byla hodně kontaktní, na děti se věšela, mazlila, chodila si i k ní sednout na klín. [REDAKCE] už uměla na začátku školního roku číst, byla tedy jinde než ostatní děti, tyto se

učily písmena a ona [REDAKCE] zapojovala tak, že místo ní dětem už četla texty. V průběhu doby co [REDAKCE] zná, si nevšimla žádných výkyvů v jejím chování, změn nálad, ani ničeho co by ji zaujalo.

21. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo ověřeno, že je ředitelkou základní školy, kterou navštěvuje nezletilá [REDAKCE]. Dne [REDAKCE]. 2020 v ředitelně, při řešení jiné události, nezletilá [REDAKCE] spontánně sdělila, co se jí mělo stát. Sdělila, že byla na policii, která řešila to, že ji [REDAKCE] odvezl do [REDAKCE] a tam jí lízal kačenu. Výslovně řekla, že ji odstrojil a lízal její kačenu. Ukazovala přitom na kalhoty. Po dotazu, zda si nevymýšlí, ji ujistila, že si nevymýšlí, že toto je pravda. Žádné známky rozrušení nejevila a mluvila i o tom, že jí ten [REDAKCE] kupoval kinder vajíčka a nechtěl, aby to, co jí dělal, někomu říkala. Na její dotaz sdělila, že se jí to nelíbilo a že mu říkala, ať to nedělá, ať ji nechá.

Je zjevné, že nezletilá [REDAKCE] se chovala v kolektivu dětí poněkud jinak ve škole, kde ji učitelka hodnotí jako mimořádně bystrou a šikovnou, aktivní, společenskou a v kolektivu dětí v družině je hodnocena jako spíše kolektivu stránící se. Zásadní zjištění je však učiněno z jejího popisu děje v ředitelně, kdy i ředitelce školy popisuje předmětnou událost naprosto stejně, věcně, po doptávání stvrzuje sdělení, doplňuje požadované podrobnosti – opět bez dokreslování, fabulace, vymyšlení. V neposlední řadě i tato skutečnost svědčí pro naprostou věrohodnost výpovědi nezletilé poškozené.

22. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] bylo zjištěno, že nezletilá [REDAKCE] je vedena v jejich evidenci v souvislosti s určováním výživného. Nezletilá žije s matkou, s otcem se pravidelně vídá, rodiče jsou schopni se na záležitostech nezletilé domluvit, matka umožňovala nezletilé i široký kontakt se širší rodinou otce. Pohovorem s matkou bylo zjištěno, že nezletilá o prožité situaci nemluví, neřeší ji, světila se však současné partnerce otce, že se bojí u babičky, která žije ve stejném domě jako obžalovaný, aby jej tam nepotkala.
23. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie bylo zjištěno, že u obžalovaného byla v průběhu znaleckého vyšetření vyloučena duševní choroba v pravém slova smyslu, nebyla zjištěna ani sexuální deviace. Konstatována byla především výrazná smíšená porucha osobnosti. Je osobností jednoduše strukturovanou, nezdrženlivou, nezodpovědnou, histriónskou a dissociální. Dále byl zjištěn letitý ethylismus a abusus marihuany. Nejsou zatím prokazatelné žádné psychické či somatické změny závažnějšího charakteru, které by byly způsobeny alkoholem nebo jinými návykovými látkami. Sexuální deviace – pedofilie – během sexuologického vyšetření prokázána nebyla, rovněž výsledky PPG vyšetření parafilii neprokázaly, preferovaným sexuálním objektem jsou pro obviněného dospělé ženy. (Falometrické vyšetření bylo provedeno dne 4. 1. 2021.)

Obžalovaný v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu, netrpěl žádnou duševní chorobou, která by měla vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, obě tyto schopnosti byly plně zachovány. Z čistě psychiatrického a sexuologického hlediska jeho pobyt na svobodě pro společnost nebezpečný není. Znalec nenavrhuje ochranné léčení ani žádná jiná opatření.

24. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a výlechu znalce [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný byl vyšetřen znalcem, když kontakt navázal bezprostředně, byl sdílný, povídavý, zabíhavý a většina verbálního projevu byla doprovázena zřetelným neverbálním emočním chováním. Znalec uzavřel, že obžalovaný má mentální kapacitu v průměru, avšak tato je naprosto minimálně využívána racionálně. Obžalovaný jedná především intuitivně až pudově, často až velmi chybně, prvoplánově, ad hoc situaci, bezprostředně subjektivně. Osobnost je přiměřeně aktivní, psychicky mírně labilní extrovert. Veškerá prožívání snadno manifestuje v chování, které má znaky histriónství. Prosazuje se průměrně, ale umí reagovat i agresivně bez jakéhokoli racionálního nadhledu. Chce mít klid, pohodlí, bezpečí, snaží se vyvolat co nejpříznivější dojem, aby o něm druzí smýšleli co nejlépe, emočně je zranitelný, necítí důvěru od druhých. Je lačný po podnětech všeho druhu, vyhledává vzrušení a stimulaci,

protože je dlouhodobě deprivován nedostatkem emočních vazeb. Znalec dovodil simplexní osobnost s rysy dissociality. Ovládání agrese u obžalovaného je velmi závislé na okamžité situaci a impulzech, z ní vycházejících. Pokud se cítí ohrožen nebo zatížen tlakem konkrétní situace, po subjektivním, obvykle neracionálním vyhodnocení, obvykle volí aktivní cestu obsahující i různou míru agrese. Pokud se týče ovládání sexuality, neodlišuje se z psychologického hlediska od normy populace. S ohledem na specifický způsob dosavadního života si nevytvořil hlubší sociální vztahy s okolím vyjma rodiny jeho sestry. Z psychologických vyšetření znalec dovodil, že k nezletilé [REDAKCE] má poměrně silný pozitivní vztah dědečkovského charakteru. I u znalce vinu razantně popíral a z psychologického hlediska bylo pro znalce velmi obtížné naznačit možnost motivace jeho činu. Možnost resocializace je, jak vyplývá z dosavadního průběhu života, spíše podprůměrná. Z psychologického hlediska není jeho pobyt na svobodě pro společnost nebezpečný, resp. nebezpečnost chování obžalovaného směřuje spíše k trestnímu chování, pro které již byl opakovaně v minulosti odsouzen. U hlavního líčení byly znalci předestřeny nové informace ohledně vyčnívajícího chování obžalovaného ve směru oblékání se do dámského oblečení či dámského spodního prádla, předvádění se v kožichu, pod kterým je nahý, vulgárních pokřiků, apod. Znalec uzavřel, že z jeho zjištění toto chování obžalovaného nijak nevybočuje, naopak, spíše to doplňuje kuriózním způsobem, což zapadá do jeho osobnostních rysů a to histriónství, potřebu se předvádět, předvádět svoje emoce, originalitu, potřebu mít svoje publikum. On veškeré svoje emoce co v něm je musí předvádět, musí to jít ven, musí to být vidět.

25. Výpovědi níže uvedených svědků dokládají, jakým způsobem byl obžalovaný vnímán svým okolím, když poněkud odlišně na něj nahlíží jeho rodina a zcela jiným způsobem je vnímán širším okolím. Zároveň soud nenechal bez povšimnutí postoj nejbližších příbuzných obžalovaného a to jeho sestry a jejího přítele k nezletilé [REDAKCE] kterou znají odmalicka. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], sestry obžalovaného, bylo ověřeno, že obžalovaný s ní žije v rodinném domě, ve kterém žije i její syn s babičkou nezletilou [REDAKCE], která k nim jezdí na návštěvy odmalinka, [REDAKCE] zná od narození. Hned v úvodu tato svědkyně zdůraznila, že nezletilá chodila po baráku nahá, dokonce sdělila, že jí připadá, že tato má nějakou úchylku, takto nahá běhala asi od [REDAKCE] let. Ona a její přítel ji vždy posílali, aby se šla obléknout. Také jim brávala bez dovolení bonbony, a když něco provede, zapírá, nepřiznává se. Má za to, že není vychovaná dobře. Jejich domácnost navštěvuje hodně dětí od vnuků, děti mají jejího bratra hrozně rády, protože s nimi dělá kraviny, hraje si s nimi, celé léto se s nimi koupal v bazénu. (Tuto skutečnost potvrdil ve výpovědi i nezletilý [REDAKCE], narozen [REDAKCE], kdy vypověděl, že má [REDAKCE] rád, u babičky si s ním hraje.) Žádné závadné chování v sexuálním smyslu u svého bratra nezpozorovala, bratr byl na ženské, spíše starší. S první ženou měl dvě děti, s druhou žil v [REDAKCE] poslední partnerku měl ve [REDAKCE], to skončilo asi před 7 – 8 lety, má za to, že poté už žádnou ženskou neměl. Do hospody nechodí a co bydlí u nich, je klidný a vyrovnaný. Sice je hlučný a někdy nadává a mluví sprostě, ale to je proto, že špatně slyší. Předmětného dne byl její bratr na zahrádce a byla tam i [REDAKCE] se svoji babičkou. Obžalovaný se chtěl jít podívat na kačeny a [REDAKCE], když to slyšela, chtěla jít s ním. Ona babičce [REDAKCE] říkala, aby ji nepouštěla s ním, avšak ne z toho důvodu, že by měla nějaké podezření, že by jí něco mohl udělat, ale protože dětem vše povolí a měla strach, aby se jí něco nestalo. Pak viděla už pouze to, jak otec nezletilou vyložil před barákem a přišli s tím, že jí měl [REDAKCE] lízat. Ona tomu nevěřila, když přišel domů bratr, tak se jej na to ptala, on reagoval tak, aby byla v klidu, že by tohle v životě neudělal. V tu sobotu nezletilá [REDAKCE] potkala obžalovaného na chodbě, dorážela na něj, něco křičela, neví však co. Další den na ní nezletilá [REDAKCE] působila normálně, nebyla vyplašená ani vystresovaná. Ona má za to, že si to možná nezletilá vymyslela, asi chtěla být středem pozornosti, možná se jí někde dotknul, jak ji tahal na ramenu nebo na ty prolézačky a ona z toho udělala, že ji olízl. Je jí to divné, že vše nahlašovali až za 3 dny. Má za to, že pokud by se skutečně něco takového stalo, tak by obžalovaný utekl.
26. Svědek [REDAKCE], přítel sestry obžalovaného vypověděl, že obžalovaného zná 20 let, je to divoch, který má svoji hlavu, když mu bouchnou saze tak křičí a jeho rozčiluje tím, že mu řve do

ucha. Obžalovaný má však děti rád, normálně si s nimi hrál, vyváděli spolu, byly spokojené, děti z příbuzenstva ho mají rády. I nezletilá ■■■ se k němu chovala normálně, dělali spolu blbosti jako s jinými dětmi. ■■■ však je podle něj neposlušné děvče, on ji nemá rád, neposlušovala jej, má svoji hlavu, chtěla by si poroučet, což na něj není. Byla paličatá, někdy vyběhla nahoru k nim bez kalhotek a on ji poslal k babičce dolů, takové děti on nemá rád. Také občas něco kradla, vzala čokoládu nebo bonbony, schovala to a utíkala pryč. Slyšel, že obžalovaný se občas svléká do kožichu, baví tím lidi, on se tomu vždycky zasmál, je to blázen, dělat kravinu v tomhle věku.

27. Z výpovědi svědka ■■■ ml., syna obžalovaného, bylo ověřeno, že jeho rodiče se rozvedli, když mu bylo ■ let a on si otce v dětství moc neužil, protože táta byl věčně v base. Popsal různé vztahy obžalovaného z minulosti, o kterých ví a má za to, že poslední vztah jeho otec měl s paní ve ■■■, kde žil asi do roku 2014 – 2015. Otec pak šel do vězení, zřejmě pro nějakou majetkovou trestnou činnost a potom už zřejmě žádnou partnerku neměl. Po propuštění z výkonu trestu žil u své sestry, která se o něj stará. Jeho otec je komunikativní, rád se s lidmi baví, chodí krmit kačeny k rybníku, je hravý, hrál si i s jinými dětmi. Nezletilou ■■■ vídal, podle něj je to hyperaktivní dítě, zvědavé, které vše zkoumá a vše chce vyzkoušet. Chtěla být středem pozornosti, má za to, že jeho otec k ní měl dobrý vztah, tam ji měl rád každý. Má bujnou fantazii. S otcem o obvinění nemluvil, překvapilo jej to, do hlavy mu nevidí a jak nad tím přemýšlí, tak si myslí, jestli to neudělal schválně. Neumí to vysvětlit, proč by to otec dělal, co se v něm odehrálo. Slyšel, že se jeho otec předváděl, chodil v zástěře se sexuálním motivem po návsi, nosil erotické spodní prádlo, podpatky, on však má za to, že se otec předváděl, že to bylo v žertu a nikoliv, že by ho to sexuálně vzrušovalo.
28. Svědkyně ■■■ vypověděla, že obžalovaného zná z vesnice od dětství, když ona je o 9 let starší. Celý ■■■ nejenom ona, z něj mají strach, je vulgární, hrozně řve. Sexuální narážky měl vůči každému, všichni jsou kvůli jeho vulgárnosti traumatizováni. Svědkyně popsala bizarní projevy obžalovaného, když po propuštění z vazby, v ■■■ tohoto roku, když přijela do vesnice pojízdná prodejna, tak chodil po vesnici v kožichu jako pan Mareš, pod tím byl nahatý a rozevíral se. Dříve lítal po ■■■ jen v tangách, svléká se, když mu někdo nechce dát cigarety nebo peníze, vulgární nadávky jsou běžné a to vůči všem. Jednou si sehnal bílé šaty, skočil do rybníka, přeplavil ho nebo si lehl, rozvalil se, sahal si na přirození a opět vulgárně pokřikoval. Z doslechu dokonce ví, že manžel jeho sestry, u které obžalovaný v současné době bydlí, jí dal ultimátum, buďto obžalovaný nebo on, a pak se od ní odstěhoval.
29. Svědek ■■■ má ve ■■■ hospodu a potvrdil, že obžalovaného znají v ■■■ všichni. Obžalovaný není typem člověka, který by byl zalezlý doma, chodil do hospody, potřebuje být středem pozornosti, je to komediant, haleká na lidi, s každým se chce kamarádit, vnucuje se. Je to takový zlodějíček, machýrek. On vnímal projevy extravagance u obžalovaného, kdy se v létě oblékl do dámských kraťásků, jezdil na kole v županu, pod tím měl slipy nebo přeplavával nádrž plnou bláta, když ho okolí vyhecovalo.
30. Zjištění učiněná z výsledků zcela nezávislých, na věci nezainteresovaných osob - svědků ■■■ a ■■■, zcela zapadají do osobnostních projevů obžalovaného tak, jak jsou zjištěny a popsány ve znaleckém posudku z oboru psychologie – viz odstavec 24 odůvodnění rozsudku s akcentací na histrionskou osobnost a neadekvátní a bizarní projevy, kterých se nezdržel ani v době po propuštění z výkonu vazby v této trestní věci. Naopak rodina obžalovaného – jeho sestra a její přítel – viz odstavce 25, 26 odůvodnění rozsudku, se snaží ve svých výpovědích obžalovaného vykreslit jako neškodného pohodového člověka, právě bez těchto excesů ve vnějších projevech a je až zarážející, jakým způsobem popisují ■■■ leté dítě – nezletilou ■■■ které do jejich domu přijíždí na sporadické návštěvy. Z běžných projevů malého dítěte, které nahotu ve svém věku nevnímá nijak závadově, popisují překvapivým způsobem, když sestra obžalovaného neváhá použít výraz „že má nějakou úchylku“, hovoří o krádežích a lhaní, když se jedná o snědení čokolády či sušenky u dítěte jejího věku, když i tyto

projevy jsou podrobně rozebrány ve znaleckém posudku v odstavci 8 odůvodnění rozsudku a chování nezletilé ■■■■■ žádným způsobem nevybočuje z projevů dětí jejího věku. Skutečnost, že obžalovaný po spáchání skutku neutíkal, jak bylo dříve po spáchání trestné činnosti jeho zvykem, rozhodně není rozhodujícím ukazatelem jeho neviny, jak se snaží obhajoba naznačit a v kontextu zjištěného je zcela bezpředmětným.

31. Usnesením soudu bylo rozhodnuto, že další důkazy prováděny nebudou, když obhajoba navrhovala vyslechnout svědka ■■■■■, který se pohyboval v prostorách chodby hotelu, které jsou zachyceny na kamerovém záznamu a teoreticky dle obhajoby mohl vidět obžalovaného a poškozenou na zahradě. (Ještě v průběhu dokazování obhajoba navrhla vyslechnout i svědkyni ■■■■■, které měl obžalovaný hlídat děti, byť později již na tomto důkazním prostředku netrvali.) Obhajoba však, přes dostatek času (přes dva měsíce), nesdělila kontaktní údaje navrhovaných svědků ani soudu nesdělila případné s tímto obstaráním související problémy. Tyto dva důkazní návrhy však soud, s ohledem na již zjištěný skutkový stav, považoval za nadbytečné, když výpovědi těchto svědků a z nich učiněné závěry, by nemohly přinést nových relevantních zjištění, které by mohly změnit či významově posunout již zjištěný skutkový stav. Výhledové poměry z terasy na zahradu hotelu do dětského koutku jsou plně objasněny a nikým není sporována skutečnost, že děti měly obžalovaného rády, hrály si s ním a i u jejich rodičů či prarodičů požíval obžalovaný doposud důvěru.
32. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou podle § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti a spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let.
33. Bylo zcela nepochybně prokázáno, že nezletilá poškozená ■■■■■ obžalovaného pokládala za svého kamaráda, kterého měla ráda a který plnil prakticky veškeré její požadavky. Jedná se o chytrou, inteligentní holčičku, která této své převahy dokázala využít ve svůj prospěch, a obžalovaný byl podřídivou osobou, která její přání plnila, nechoval se jako dospělá autorita, ale jako infantilní dospělý kamarád. Nikdo nezpochybňuje přátelský a pozitivní vztah obžalovaného k dětem z příbuzenstva, které ho také vyhledávaly, mohly si s ním hrát, bllbnout, neboť se nechoval jako dospělá autorita. Nezletilá ■■■■■ proto ráda využila příležitosti a šla s obžalovaným krmít k rybníku kačeny, když výpovědi obžalovaného a poškozené se prakticky shodují v tom, že obžalovaný plnil její požadavek sbírání šípků, nákupu medu pro léčení nemocného tatínka, koupení sladkostí a dokonce poháru a pití v hotelu. Nezletilá ■■■■■ využila chvíle nepozornosti obžalovaného a vyběhla na zahradu do dětského koutku v hotelu ■■■■■. Lze také připustit tvrzení obžalovaného, že když ji našel, měla vykasané triko z tepláček, bylo jí vidět břicho (ostatně vykasané oblečení bylo možno pozorovat i po dlouhém výslechu na policii, který byl nahráván). Nezletilá však, s přihlédnutím k věku, holému břichu (či úplné nahotě, když takto jako dítě pobíhala v domě u své babičky) nepřikládala vůbec žádný význam, nahotu nespojuje se sexualitou, neboť v této oblasti nemá vůbec žádné zkušenosti (naopak upozorňování obžalovaného, jeho sestry a jejího přítele na nahotu malého letého dítěte soud nenechal bez povšimnutí). Tuto skutečnost soud vnímá naprosto v souladu se závěry znalkyně podrobně rozebrané v odstavci 8 odůvodnění rozsudku.

Obžalovaný i na zahrádce splnil další požadavek nezletilé ■■■■■, která se opět chtěla nosit na ramenou obžalovaného. Ten s ní opět obíhá zahrádku a při vystupování, kdy ji postavil a posadil na dřevěnou prolézačku, se dopustil předmětného jednání, které nezletilá naprosto bezelstně, spontánně a věrohodně popsala. Popsala jednak místo na prolézačce, na kterou ji obžalovaný vysadil, aktivní manipulaci s jejím oblečením – svlékání! nikoli oblékání, i opakované olizování

jejího přirození, když opakovaně vyslovila svůj nesouhlas, nechtěla, aby to dělal. Není pochybností o tom, že obžalovaný nelízal poškozenou na břicho, toto jednak sama vyloučila a jednak by ji ostatně obžalovaný nepotřeboval svlékat, když bylo osvědčeno, že přirození říká kačena, a bylo to nad tím, kde čurá, tedy na pohlavním orgánu. Po šestileté nezletilé poškozené skutečně nelze – s přihlédnutím k věku a jejím znalostem, požadovat přesný anatomický popis pohlavních orgánů – tedy zda se jednalo o klitoris, vyústění močového ústrojí či vaginu, když nezletilá lokalizovala místo, kde obžalovaný pohyboval jazykem a ukázala nejen na sobě, ale i na panence. Nezletilá popsala i pocity, jaké u toho měla, nebolelo ji to, lechtalo ji to, nechtěla to, trvalo to chvíli, krátce a dokonce si pamatuje i balancování na šprusli prolézačky. Všechny tyto pocity a zážitek si zapamatovala právě proto, že se jednalo o výjimečné jednání a zážitky, které si právě s ohledem na jejich výjimečnost, zapamatovala. Právě s ohledem na svůj nízký věk a tím související nedostatečnou rozumovou vyspělost, nerozuměla jednání obžalovaného, nechápala význam a důsledky jeho jednání, avšak instinktivně poznala, že se toto nedělá, že je to něco špatného, že by se takto asi její dospělý kamarád chovat neměl. Lze také uvěřit a uzavřít, že impulzem či spouštěčem k jednání obžalovaného je právě skutečnost, že nezletilou nosil na ramenou, její rozkrok ho hřál na krku, a proto impulzivně, kdy nezletilou vysadil na prolézačku, využil této příležitosti a zcela impulzivně, pudově a chybně podlehl nutkání vlastního sexuálního uspokojení. Soud neměl důvod se domnívat, že si nezletilá dokázala vymyslet i slovní doprovod ohledně motivace obžalovaného „že ho hřála její kačena“, když také se věrohodným jeví i to, že obžalovaný nechtěl, aby se s tímto zážitkem komukoliv svěřila.

Právě s ohledem na nezkušenost nezletilé poškozené, když obžalovaný svého jednání po chvíli zanechal, podal jí vysvětlení, které byla ochotna pro svou neznalost akceptovat, tato byla schopna a ochotna pokračovat ve svém výletu s obžalovaným a na její přání se vydali navštívit její kamarádku [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] – matka její kamarádky byla první známou osobou, které se nezletilá poškozená se svým výjimečným zážitkem svěřila. Slova „[REDAKCE] mi lízal kačenu“ pronesla ještě za přítomnosti svého otce [REDAKCE], své babičky [REDAKCE] a následně s tímto konfrontovala opět obžalovaného a na svém obvinění zcela jednoznačně setrvala. Se svým zážitkem, když však již vnímala chování rodiny a věděla, že se jedná o něco nevhodného, nepřijatelného, špatného, se svěřila i po příjezdu domů své matce [REDAKCE]. Způsob, jakým se svým zážitkem svěřila těmto osobám, je podrobně popsán výše, když způsob a projevy nezletilé bez jakýchkoliv známek dramatizace či předvádění se nebo přehánění soud považuje za naprosto věrohodné, stále svým obsahem i formou, zasazené spolehlivě do širšího kontextu.

34. Obžalovaný je osobou, která netrpí žádnou duševní chorobou, která by měla vliv na jeho rozpoznávací či ovládací schopnosti, konstatována u něj byla jen výrazná smíšená porucha osobnosti, když je osobností jednoduše strukturovanou, nezdrženlivou, nezodpovědnou, histriónskou a dissociální. Nebyla u něj zjištěna ani porucha sexuální preference. Závěry psychologického zkoumání obžalovaného podrobně rozebrané v odstavci 24 odůvodnění rozsudku naprosto zapadají do kontextu zjištěného a korespondují se závěry učiněnými z dalších důkazních prostředků a to zejména svědeckých výpovědí. Znalec - psycholog uzavřel, že obžalovaný jedná především intuitivně až pudově, často velmi chybně, prvoplánově a ad hoc situaci. S ohledem na zjištěný skutkový stav lze uzavřít, že obžalovaný v tomto konkrétním posuzovaném případě skutečně jednal intuitivně, pudově, prvoplánově, zcela chybně, když využil konkrétní situace, svých aktuálních pocitů k uspokojení své sexuální frustrace, když je zřejmé, že stálou sexuální partnerku nemá a neměl několik let. Svědeckými výpověďmi bylo zcela potvrzeno, že obžalovaný svá prožívání manifestuje v chování, které má znaky histriónství. V běžném životě se projevuje bizarními kousky, které do jeho osobnostní charakteristiky naprosto také zapadají. I soud však vnímá naprostou výjimečnost a exces v chování obžalovaného, kterého se dopustil popsáním skutkem vůči nezletilé poškozené [REDAKCE].

35. V průběhu podrobného dokazování, zejména výslechy svědků, bylo ověřeno, že žádný příbuzný na straně nezletilé poškozené, tedy její babička, otec, či matka nemají žádný důvod obžalovaného nepravdivě obvinít či mu uškodit. Naopak, matka nezletilé [REDAKCE] obžalovaného vůbec nezná, otec a babička nezletilé k němu rozhodně nechovali negativní pocity, tedy nebyl zjištěn žádný motiv, který by odůvodňoval nepravdivé obvinění obžalovaného. Rovněž na straně nezletilé poškozené [REDAKCE] nebyl shledán žádný motiv křivého obvinění, když tato jej považovala za svého kamaráda, který jí splní veškerá přání, je jí líto, že s ním už nemůže kamarádit, když podrobnosti a zejména možnosti ovlivnění třetí osobou jsou podrobně rozebrány ve znaleckém posudku z oboru psychologie, což je opět podrobně rozebráno v odstavci 8 odůvodnění rozsudku, když znalkyně se tímto také podrobně zabývala a i soud v kontextu s jejími zjištěními považuje manipulaci některou z dospělých osob vůči nezletilé poškozené za zcela vyloučenou. Navíc rodina nezletilé nebyla v časovém sledu první, komu měla nezletilá svůj zážitek popsat, proto je i vyloučeno, že by prvotní impulz či návod pocházel od nich.
36. Za pohlavní styk se podle konstantní judikatury považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného nebo odlišného pohlaví. Jde tedy o soulož, pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží – sem například patří orální pohlavní styk, anální pohlavní styk – tedy při jeho realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože, avšak za pohlavní styk se považuje i pouhé osahávání ženy na prsou, ohmatávání genitálií a podobně. Z chování obžalovaného je evidentní, že orální pohlavní styk – tedy opakované lízání jazykem obžalovaného na přirození nezletilé poškozené, kterým došlo k intenzivnímu zásahu do pohlavní sféry nezletilé, lze považovat za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží.
37. S přihlédnutím k věku nezletilé, omezeným mentálním schopnostem souvisejících právě s nízkým věkem poškozené, lze usuzovat, že se nezletilá poškozená nacházela ve stavu psychické bezbrannosti, kdy jednání obžalovaného nerozuměla, nedokázala ho vyhodnotit a nechápala proto ani smysl případného kladení odporu či obrany. Za bezbrannost se konstantní judikaturou považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, případně, ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Ve stavu bezbrannosti se tak nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni, aby si ve své mysli dokázali situaci, v nichž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Obvykle tomu bývá u dětí, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu při vynucovaném pohlavním styku. V takových případech se jedná o typickou psychickou bezbrannost, což je v případě nezletilé [REDAKCE] naprosto přiléhavé, jak je podrobně rozebráno výše. Avšak nezletilá poškozená dokonce svůj nesouhlas slovně projevovala a obžalovaný jej vnímal, nereagoval a tento je ve výroku rozsudku jednoznačně popsán. Obžalovaný tedy zneužil právě této konkrétní skutečnosti, tedy nízkého věku a s tím související nedostatečnou rozumovou vyspělost poškozené, která mu byla jednoznačně známa, a právě tuto skutečnost využil k tomu, aby dosáhl svého cíle.
- S ohledem na prokázanou „bezbrannost“ je proto možná výlučně právní kvalifikace zločinem znásilnění a nikoli trestným činem pohlavního zneužití, jak případně navrhovala obhajoba, když navíc je zde shledávána odlišnost individuálních objektů posuzovaných trestných činů.
38. Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn (duševní stav obžalovaného a jeho přičetnost jsou rozebrány výše, když je plně trestně odpovědným).

39. Objektem posuzovaného zločinu je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, tedy zájem na ochraně lidské důstojnosti a rozhodovací svobody osoby v sexuální oblasti, zájem na zdravém, populačním vývoji a na zdravém mravním a tělesném vývoji nezletilých osob. Společenská škodlivost trestné činnosti obžalovaného je mimořádně vysoká, zejména s přihlédnutím k chráněnému zájmu, který porušil, kdy zneužil důvěry a bezelstnosti nezletilé poškozené.
40. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadního způsobu života i k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, i k tomu, že se nevybíravým způsobem vyjadřoval o nezletilé poškozené – krade, lže, je špatně vychovaná. Obžalovaný je osobou, která má celkem patnáct záznamů v rejstříku trestů, byl opakovaně odsuzován převážně pro majetkovou ale i méně závažnou násilnou trestnou činnost a nepodmíněné tresty odnětí svobody vykonával opakovaně, prakticky kontinuálně od roku 1983, s většími či menšími pauzami, kdy byl na svobodě, když poslední nepodmíněný trest odnětí svobody vykonal dne ■. ■. 2019. Jsou tedy evidentní jeho sklony k nerespektování pravidel, etických i zákonných norem a zjevná nepoučitelnost.
41. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, což je vše rozebráno podrobně výše. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit také polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a 42 tr. zákoníku, když polehčující okolnosti prakticky zcela absentují. Soud však vzal zásadním způsobem v úvahu skutečnost, že obžalovaný nejednal plánovitě, dlouhodobě, ale zkratkovitě, nahodile, jednorázově.
42. Soud dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě, ukládaného podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, tedy mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby - v trvání šesti let. Za splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou.
43. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit nezletilé poškozené ■■■■■■■■■■, narozené ■■■■■■■■■■ nemajetkovou újmu ve výši ■■■■■■■■■■ Kč za způsobené duševní útrapy. Zmocněnec se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojil řádně a včas a požadoval s ohledem na zásah do osobnostních práv nezletilé poškozené jako odpovídající částku 200 000 Kč. Zdůraznil, že skutkem obžalovaného došlo ke snížení důstojnosti poškozené, jednalo se o hrubý zásah do pohlavní sféry nezletilé, do její osobní integrity v důsledku znásilnění ze strany osoby z užšího rodinného kruhu. Poškozená je osobou, která ještě nemá vytvořen náležitý a zdravý vztah k otázkám sexuálního života, je bez jakýchkoli zkušeností v této intimní oblasti. V budoucnu nelze vyloučit komplikace v oblasti duševního zdraví, v oblasti sexuální či partnerské.
44. V daném případě došlo nepochybně k zásahu do osobnostní sféry poškozené, a to za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno

nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhézním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. V této souvislosti není třeba provádět žádné další důkazní řízení, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.

45. Z těchto shora uvedených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla poškozené v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíd postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozená nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.7.2014, sp.zn. 6 Tdo 347/2014). O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozené. Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit, neboť se jednalo o zásah do pohlavní sféry poškozené, která byla nezletilá, nechápala význam a důsledky jednání obžalovaného, nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, jakož i o zásah do její osobní integrity v důsledku necitlivého a i svým způsobem násilného chování obžalovaného, by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení.
46. V dané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2 a § 2956 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného, který poměrně výrazným a nevhodným způsobem zasáhl do pohlavní sféry nezletilé poškozené, došlo i k hrubému a poměrně zavrženíhodnému zásahu do jejích základních práv, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život, a to ve smyslu čl. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení její důstojnosti ve značné míře, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění. V daném případě šlo o úmyslné jednání a zavrženíhodné jednání značně narušující osobní integritu poškozené, což se projevilo v tom, že poškozená dané jednání vnímala jako něco nevhodného a byl to pro ni nepříjemný zážitek, který naštěstí neměl nějakých zásadních následků na zdraví, neboť známky psychotraumatického prožitku u [REDAKCE] potvrzeny nebyly. Zcela nepochybně se jednalo o způsobení duševních útrap nezletilé, když tato získala předčasný, negativní zážitek sexualizovaného chování, kterému nerozuměla a který pocítovala jako silně nelibý a dehonestující. V této souvislosti je třeba zmínit i fakt, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalovaného byl kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), 3 písm. a) tr. zákoníku. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozené vznikla v souvislosti s

vyšetřováním této trestné činnosti, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení a znaleckému zkoumání.

47. Vzhledem k tomu, že u nezletilé poškozené nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, kdy došlo k výraznému zásahu do její osobnostní sféry, byly jí způsobeny duševní útrapy ve smyslu § 2956 občanského zákoníku, je na místě přiznat jí právo na náhradu této vzniklé nemajetkové újmy v penězích, přičemž s ohledem na dosavadní judikaturu, která se postupně vyvíjí, kdy se jednalo o jediný osamocený útok, avšak osoby, které poškozená věřila, důvěřovala, měla ho ráda, pak lze vzhledem k takto zjištěným skutečnostem a okolnostem daného případu rozhodnout o přiznání nemajetkové újmy v konkrétní částce a odpovídající výši [REDAKCE] Kč. Tato částka odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k hrubému porušení základních práv poškozené, ale jeví se jako souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti, když nezatěžuje obžalovaného nadměrně, resp. zatížení není pro něho neúnosné. Pochopitelně lze předpokládat, že přiznanou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch nezletilé poškozené po určité část svého života.
48. Vzhledem k tomu, že nezletilá poškozená požadovala vyšší částku na náhradě nemajetkové újmy, byla ve zbytku svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala.

Včas podané odvolání **má** odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 30. listopadu 2021

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu